

ΓΚΟΥΣΓΚΟΥΝΗΔΕΣ*

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΧΡΟΝΙΑ | ΜΕΡΟΣ 05

Κυριακή 11 Νοεμβρίου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα πέρασαμε καταπληκτικά!!! Μας πήραν μαζί τους οι μπαμπάδες μας στο γήπεδο της Σοχώρας. Παιζέ η ομάδα μας η ΕΑΡ με την Καβάλα. Το ματς ήταν φοβερό. Το σκορ του αγώνα 4-1. Οι δικόι μας ποδοσφαιριστές έσκισαν. Το πρώτο γκολ το έβαλε ο Βουράκης, το δεύτερο ο Μπαμπάς (όχι ο δικός μου... ο παίκτης) το τρίτο ο Μπασινας και το τέταρτο ο Μιχαηλίδης. Τα χειροκροτήματα και τα συνθήματα στο γήπεδο, μας ζέσταιναν παρόλο το κρύο. ΕΑΡ! ΕΑΡ! ΕΑΡ!

Πάντα τέτοια η ομάδα μας. Άντε με το καλό και στην Α' Εθνική.

Ο Κώστας και ο Κωστής που είναι κολλημένοι με την μπάλα ήταν ξετρελαμένοι. Ο Κωστής θαυμάζει τον Φιλίππη, τον τερματοφύλακα, αφού κι αυτός παίζει στην ίδια θέση και ο Κώστας έχει ίνδαλμά του, τον Μπαμπά, τον επιθετικό. Κατά τη διάρκεια του αγώνα ένας ποδοσφαιριστής έκανε ένα δυνατό σουτ και η μπάλα έφυγε προς τη θάλασσα. Οι Κωστήδες τρέχαν σαν τρελοί για να τη βρουνε. Δεν φαντάζεσαι τη χαρά τους όταν τη βρήκαν και κατάλαβαν ότι ήταν δικιά τους...

Πέμπτη 15 Νοεμβρίου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα στο σχολείο ο Αντώνης ήταν πολύ θυμωμένος και στεναχωρημένος. Αφού τον ρωτούσαμε όλοι συνέχεια να μας πει τι έχει, μας είπε ότι έγινε χαμός στο στίτι του χθες το βράδυ. Καινοικά είχε προπόνηση μπάσκετ, αλλά την κοπάνησε και δεν πήγε στην προπόνηση για να πάει στα ηλεκτρονικά, στην ΙΔΗ. Για κακή του τύχη όμως, ο προπονητής του που αγνοούχνησε, πήρε τηλέφωνο στο στίτι του και ρώτησε τον μπαμπά του γιατί δεν πήγε στην προπόνηση και αν είναι άρρωστος. Όταν ο μπαμπάς του κατάλαβε ότι το είχε σκάσει έγινε μπουρλότο από τα νεύρα του. Πήγε στα ηλεκτρονικά και τον έβγαλε έξω από το αυτί. Ο Αντώνης γτράπηκε πολύ γι' αυτό. Είναι τιμωρία στο στίτι για μια ολόκληρη εβδομάδα. Ελπίζω μετά από αυτό να του γίνει μάθημα και να ξεκόψει από τα ηλεκτρονικά.

Σάββατο 22 Δεκεμβρίου 1990

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Φκλεισαν τα σχολεία για τις διακοπές των Χριστουγέννων και δεν έχω διάβασμα. Έτσι πήγα να βοηθήσω τη γιαγιά μου να φτιάξει τα Χριστουγεννιάτικα κουλούρια. Μου αρέσει πολύ αυτή η διαδικασία. Αφού βάλει όλα τα μαγικά υλικά της στη μεγάλη λεκάνη, αρχίζει να ζυμώνει με τόσο δύναμη που νομίζεις ότι είναι παλαιστής. Εγώ τη βοηθάω πάντα στο πλάσιμο των κουλουριών. Φέτος ήθελα να τη βοηθήσω περισσότερο και προθυμοποιήθηκα να πάω τη λαμαρίνα με τα κουλούρια στο φούργο του Μαμαγκάκη. Ο φούργος αυτός είναι κοντά στην πλατεία μας, στο δρόμο που είναι το φαρμακείο του Κούνουπα ευθεία και στην δεξιά γωνία πριν φτάσουμε στην Αγία Βαρβάρα. Τι το ήθελα;; Στο δρόμο κοιτούσα τα αγόρια που παίζανε ποδόσφαιρο στην πλατεία και μου έπεσε η λαμαρίνα. Πάρε τα κουλούρια κάτω. Με κατσάδιασε η γιαγιά και η αλήθεια είναι ότι είχε δίκιο. Της είπα να τα αγοράσουμε αλλά ούτε για αστείο. Μάλλον θα τα ξαναφτιάξει.

Τι να κάνω που έβλεπα τον Κώστα να χτυπάει πέναλτι. Ποτέ δεν έχανε τα πέναλτι ο Κώστας, έχει καλό αριστερό πόδι...

Τετάρτη 2 Ιανουαρίου 1991

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Καλή χρονιά και ευτυχισμένο το 1991. Άντε πάλι μέχρι να συνηθίσουμε να γράφουμε το 1 στο τέλος θα φτάσει ο Απρίλιος. Πέρασαμε πολύ όμορφα την Πρωτοχρονιά. Ήχαν έρθει τα ξαδέλφια μου από την Αθήνα και παίζαμε ατέλειωτες ώρες επιτραπέζια παιχνίδια. Μου έφεραν δώρο την ΜΟΝΟΠΟΛΥ και το ΣΓΡΑΦΒΛΕ. Οι μεγάλοι δεν μας ενοχλούσαν καθόλου, γιατί δεν τους ενοχλούσαμε κι εμείς κι έτσι ήμασταν όλοι ευχαριστημένοι. Φάγαμε όλοι μαζί οικογενειακά και οι γιαγιάδες και οι πιαπιτούδες μας κάνανε την «καλή χέρα». Ξμένα μου έδωσαν ένα χιλιάρικο οι πιαπιτούδογιαγιάδες και ένα χιλιάρικο οι θείοι μου. Τέλεια, αύριο κίολας θα πάω να αγοράσω κάτι υπέροχα μπιτοτάκια που είδα στο μαγαζί που έχει ο μπαμπάς του φίλου μου του Γιώργου.

19ο ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

